

ĐIỆN BIÊN PHỦ 2 CÚ ĐIỂM KHE SANH

Anh Phương Trần Văn Ngà

Nhân sự kiện Mỹ bỏ rơi đồng minh Kurds mới đây (đầu tháng 10.2019) ở chiến trường Syria và Mỹ cũng sẽ có thể bỏ rơi (phản bội - đâm sau lưng đồng minh) quân dân Afghanistan thời gian sắp tới? Lịch sử chiến tranh và bỏ rơi đồng minh của Mỹ hiện nay có vẽ rập khuôn sự phản bội, bỏ rơi không thương tiếc quân dân Việt Nam Cộng Hòa năm 1975. Tôi mạn phép tổng hợp những tài liệu trên nhiều báo chí trong đó có Vietnam Magazine - Wikipedia và nhiều nguồn khác trên Net để thực hiện bài viết thô thiển này.

Mỹ không có bạn bè mà chỉ có quyền lợi của Mỹ là trên hết. Người ta còn nói, làm bạn với Mỹ rất khó, làm kẻ thù của Mỹ lại dễ hơn. Thật đúng với sự kiện lịch sử trước năm 1975 tại Miền Nam Việt Nam. Và nay, 44 năm sau, sự kiện phản bội VNCH đang và sẽ xảy ra cho người Kurds ở Trung Đông, và Afghanistan.?

Chiến tranh Việt Nam trước năm 1975, một loại chiến tranh tổng hợp vừa là chiến tranh du kích vừa là chiến tranh quy ước và trận địa chiến với các đơn vị chính quy thiện chiến của đôi bên, trực diện thử sức về tài lãnh đạo chỉ huy, tiếp vận, chiến thuật, chiến lược, sự gan lỳ chịu đựng trong chiến đấu, thử nghiệm vũ khí mới và các phương tiện chiến tranh hiện đại.

**** Hiện nay, 2024, với chánh sách đối ngoại của đảng Cộng Hoà ở Hạ Viện đối với chiến tranh Ucraina - Nga, cũng muốn rập khuôn của đảng như năm 1973 - 75, cúp viện trợ cắt đứt con đường sống của đồng minh Việt Nam Cộng Hoà vì bắt tay được với Trung cộng, Việt cộng. Mọi người đều biết, nếu Mỹ không tiếp tục viện trợ vũ khí, phương tiện chiến tranh, quân lực Ucraina không thể nào đương cự lại một anh chàng không lồ có nhiều phương tiện chiến tranh hiện đại, quân số áp đảo. Kể cả kinh tế và lãnh thổ rộng lớn gấp hơn cả chục lần và dân số Nga cũng hơn Ucraina trên bảy lần.*

Nga một siêu cường quốc thứ hai trên thế giới chỉ đứng sau Mỹ. Nếu Ucraina bị Nga thôn tính hoàn toàn thì cả Âu Châu bị đe dọa và các nước láng giềng với Nga, nằm trong liên minh quân sự Bắc Đại Tây Dương (NATO) có thể Nga thừa thắng xông lên đánh chiếm như Ucraina. Chừng đó, Mỹ bắt buộc phải tham chiến đúng với nội quy cam kết của tất cả thành viên NATO. Một nước bị tấn công thì tất cả các nước trong khối NATO phải có nghĩa vụ tham chiến. Lúc đó, Mỹ phải đưa quân qua Âu

Châu với tất cả mọi phương tiện chiến tranh kể cả vũ khí hạt nhân nếu Nga sử dụng trên chiến trường. Chừng đó, Mỹ sẽ tốn kém không phải hàng trăm tỷ USD chỉ viện trợ qua vũ khí và phương tiện chiến tranh cho Ucraina mà phải tốn hàng nghìn tỷ USD và biết bao sinh mạng của chiến binh Hoa Kỳ chết oan.

Theo nhận định của người viết, đảng Cộng Hoà sợ e Ucraina còn đủ sức chống trả Nga hay chiến thắng Nga, đảng Dân Chủ qua ứng cử viên TT năm 2024 Joe Biden sẽ thu hút thêm cử tri bỏ phiếu ủng hộ và đảng cộng Hoà thua không chỉ Hành Pháp Tổng Thống mà cả lưỡng viện Quốc Hội cũng có thể vào đảng Dân Chủ, nên đảng Cộng Hoà "làm khó" ngáng chân Hành pháp Joe Biden và Ucraina?... (AP viết thêm 20.12.2023).

Nhận Định & So Sánh Cứ Điểm Khe Sanh 1968 & Điện Biên Phủ 1954

Với phương tiện chiến tranh và vũ khí hiện đại nhất thế giới, nhưng, quân Mỹ bị trói tay, đánh không được thắng, phải giới hạn mục tiêu và còn giới hạn sử dụng vũ khí sát thương.

Nếu quân trú phòng Mỹ ở Khe Sanh lâm nguy, Bộ Trưởng Quốc Phòng McNamara đã có ý định sử dụng vũ khí nguyên tử chiến thuật hoặc vũ khí hóa học tiêu diệt địch quân, giải vây Khe Sanh. Kế hoạch này đã trình lên Tổng Thống Johnson, bị bác bỏ thẳng thừng. Ngoài ra, với tình hình chiến sự leo thang, Đại Tướng Westmoreland, Tư Lệnh chiến trường Việt Nam, từng yêu cầu tăng viện thêm 200 ngàn quân nữa mới có thể chiến thắng quân cộng sản BV, cũng bị bác bỏ. Tăng viện quân hay sử dụng vũ khí "độc" để chiến thắng quân thù với bất cứ giá nào đều hoàn toàn không được chấp nhận.

* THẤT THỦ ĐIỆN BIÊN PHỦ NGÀY 7.5.1954, PHÁP KÝ HIỆP ĐỊNH GENÈVE NGÀY 20.7.1954, NƯỚC VIỆT NAM BỊ CHIA CẮT LÀM ĐÔI - LỊCH SỬ CHIẾN TRANH VN LẠI TÁI DIỄN, HẬU QUẢ XẢY RA TƯƠNG TỰ, MẤT CỨ ĐIỂM CHIẾN LƯỢC KHE SANH NGÀY 9.7.1968 - MỸ CŨNG KÝ ĐƯỢC HIỆP ĐỊNH PARIS NGÀY 27.1.1973 VÀ ĐƯA VNCH VÀO TỬ ĐỊA, HOÀN TOÀN SỤP ĐỔ MẤT NƯỚC NGÀY 30.4.1975.

QUÂN TRÚ PHÒNG KHE SANH: Trên 6 ngàn quân Thủy Quân Lục Chiến Mỹ (SĐ 3 TQLC) + 1 Tiểu đoàn BĐQ/QLVNCH + 1 Trại Lực Lượng Đặc Biệt + Su Đoàn I Không Kỳ Mỹ & nhiều đơn vị yểm trợ gần, như ở Huế - Đà Nẵng... và còn có Không quân từ đảo Guam - Thái Lan - Okinawa và trên các hàng không mẫu hạm đang hoạt động, có thể bay đến yểm trợ.

QUÂN CHÁNH QUY CỘNG SẢN BV: Trên 17,200 quân: SĐ 325 - 304...hàng chục trung đoàn, tiểu đoàn chuyên môn và nhiều trung đoàn, tiểu đoàn địa phương. Có đủ quân binh chủng CSBV tham chiến: Pháo Binh, Công Binh, Truyền Tin, Quân Y, Thiết Giáp... Bao vây Khe Sanh suốt 6 tháng (167 ngày, trong

khi Điện Biên Phủ bị vây khốn và thất thủ chỉ có 1 tháng 3 tuần 3 ngày - 57 ngày) - Lực lượng trừ bị của CSBV ở Khe Sanh: 16 ngàn quân được bố trí trên đường số 9 Nam Lào: 2 Sư Đoàn 320 & 324 - Quân CSBV sử dụng lần đầu tiên trong chiến tranh Việt Nam xe tăng và xe thiết giáp đánh chiếm Lang Vei của LLDB Mỹ Việt và đánh chiếm Căn cứ chủ lực Ban Houei của quân Hoàng Gia Lào nhằm bao vây chặt Khe Sanh.

TỔN THẤT: Từ ngày 21.1 đến 5.7.1968 tại Cự Điểm Khe Sanh (KHE SANH COMBAT BASE - KSCB): Mỹ có 1,500 chết 8 ngàn bị thương - Hoàng Gia Lào 3,5 ngàn chết và 9 ngàn bị thương - VNCH với 2 ngàn chết (Dân Sự chiến đấu hơn 1,5 ngàn chết - 229 BÐQ & 436 bị thương và 250/500 Dân Sự Chiến Đấu chết hoặc bị bắt ở Trại LLDB Lang Vei)

QUÂN CHÍNH QUY CSBV: chết từ 10 đến 15 ngàn & bị thương từ 20 - 30 ngàn quân.

* Điện Biên Phủ - Quân Pháp chết 2,293 người, bị thương 6,650, mất tích 1,729 - Việt Minh cộng sản chết khoảng trên dưới 10 ngàn quân và nhiều chục ngàn bị thương.

BOM & PHÁO CỦA QUÂN MỸ SỬ DỤNG: Tại căn cứ Khe Sanh và vùng lân cận bao quanh, quân Mỹ sử dụng trên 100,000 tấn bom - Trung bình mỗi ngày sử dụng 1,300 tấn và số đạn pháo binh kỹ lực trên 158,000 quả.

So Sánh Chiến Trường Khe Sanh và Chiến Trường Điện Biên Phủ:
CỰ ĐIỂM CHIẾN LƯỢC ĐIỆN BIÊN PHỦ CỦA QUÂN VIỆN CHINH PHÁP & CỰ ĐIỂM CHIẾN LƯỢC KHE SANH CỦA QUÂN MỸ CÓ NHIỀU ĐIỂM TƯƠNG ĐỒNG & DỊ BIỆT: CÙNG TRÚ ĐÓNG TRÊN THUNG LŨNG VỚI RỪNG NÚI HIỂM TRỞ BAO QUANH.

Thung lũng ĐIỆN BIÊN PHỦ còn là một khu lòng chảo có diện tích rộng lớn hơn nhiều so với Cự Điểm KHE SANH. Điện Biên Phủ có 2 sân bay MUỖNG THANH & HỒNG CÚM. Còn KHE SANH được thiết lập trên đồi, đất hẹp, chỉ có một sân bay TA CON - Cự điểm chiến lược ĐIỆN BIÊN PHỦ lúc cao điểm có 16,200 quân trú phòng & 3 ngàn lao công chiến trường - CỰ ĐIỂM KHE SANH với quân trú phòng dưới 7 ngàn, trú đóng trong các công sự chật hẹp hoặc nằm sâu dưới đất, không thể đổ thêm viện binh vì không còn chỗ trống - không có nguồn nước tự nhiên như tại Cự Điểm Điện Biên Phủ lại có con sông NẬM RÓN.

Cũng giống như quân Mỹ ở Khe Sanh, quân Pháp tại Điện Biên Phủ có vũ khí, phi cơ, pháo binh và có cả chiến xa và thiết giáp mà ở căn cứ Khe Sanh không có.

Nhưng, vũ khí của quân Mỹ vẫn vượt trội hơn quân cộng sản nhiều chục lần. Quân Mỹ ở Khe Sanh, dù ít, chỉ bằng 1/2 quân Pháp ở Điện Biên Phủ, nhưng hỏa lực của Mỹ hơn quân Pháp cả nhiều chục lần mạnh hơn, nhứt là về hỏa lực phi cơ kể cả hàng trăm pháo đài bay B52 từ Guam, Thái Lan thay nhau bay đến rải thảm bom xuống chung quanh Khe Sanh.

Vũ khí và phương tiện chiến tranh của quân Pháp tại Điện Biên Phủ dù vượt trội VMCS về phi pháo, xe tăng. Trong khi quân VMCS luôn dùng sức người là chính, vận chuyển tiếp liệu đến chiến trường với trên 230 ngàn dân công thô trên những chiếc xe đạp đi lên lỏi trong rừng núi chập chùng.

Khi quân VMCS được Trung cộng yểm trợ pháo binh 105 ly và thật bất ngờ, quân Pháp và cả thế giới đều ngạc nhiên, quân cộng sản từ trong những khe núi pháo kích đúng mục tiêu tại các doanh trại, điểm phòng thủ. Quân Pháp vô cùng bất ngờ đến kinh ngạc và bối rối vì các loại vũ khí pháo binh này công kênh nặng nề, di chuyển phải dùng xe, bằng tàu hay máy bay mà VMCS không có, chỉ dùng sức người hay trâu bò kéo trong những rừng với nguy trang vô cùng cẩn mật. Đây là một sự bất ngờ cực kỳ to lớn đã gây tâm lý hoang mang cực độ cho quân lính trú phòng và kể cả chánh phủ và dân chúng ở chánh quốc. Pháp biết chắc là quân Pháp sẽ thảm bại ở Điện Biên Phủ nên họ đẩy mạnh Hội Nghị Genève gần như với bất cứ giá nào nhằm kết thúc chiến tranh Đông Dương và rút quân về nước trong danh dự. Mỹ cũng tương tự như Pháp, cũng muốn chấm dứt chiến tranh trong danh dự và nhận lại các tù binh Mỹ bị CSBV giam cầm. Mỹ cũng đẩy mạnh cuộc hòa đàm Paris với bất cứ giá nào dù "đồng minh" Việt Nam Cộng Hòa có mất nước, có chết cũng mặc xác. Thật vô cùng cay đắng nghiệt ngã cho chánh thể Việt Nam Cộng Hòa!!! Đúng với nhận xét của nhiều người: ***Mỹ không có bạn bè mà chỉ có quyền lợi của Mỹ là trên hết. Người ta còn nói, làm bạn với Mỹ rất khó, làm kẻ thù của Mỹ lại dễ hơn. Thật đúng với sự kiện lịch sử trước năm 1975 tại Miền Nam Việt Nam. Và nay, 44 năm sau, sự kiện mất nước VNCH năm xưa, đang và sẽ xảy ra cho người Kurds ở Trung Đông và Afghanistan?***

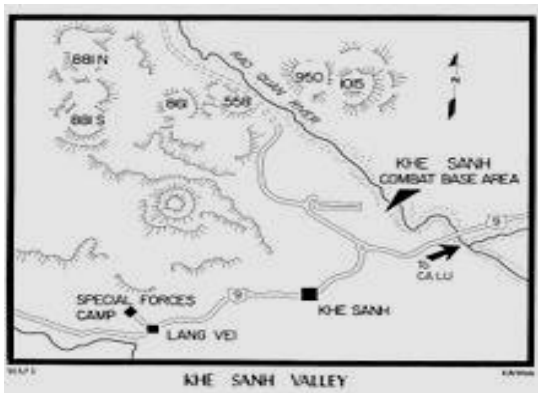
KHE SANH - CSBV sử dụng 212 khẩu pháo và hàng chục dàn phóng hỏa tiễn 122 ly... Tại ĐIỆN BIÊN PHỦ, cộng quân dùng chiến thuật biển người, còn tại CÚ ĐIỆM KHE SANH cộng quân không dám sử dụng chiến thuật biển người cố hữu của quân cộng sản (coi mạng người quá rẻ), vì sự tối ưu của không quân Mỹ đang có ở Việt Nam và còn có trên các hàng không mẫu hạm, trên các sân bay lớn như Guam, Thái Lan... Tại chiến trường Khe Sanh, cộng quân chỉ dùng chiến thuật tầm ăn dâu và cũng sử dụng chiến thuật xa luân chiến, thay đổi quân dễ dàng các đơn vị tham chiến cũng như bổ sung quân số nhanh chóng. Trong khi đó, quân Mỹ muốn tăng viện, Khe Sanh cũng không có chỗ chứa hay muốn thay quân cũng rất trở ngại vì thời tiết và pháo phòng không dày đặc của cộng quân bao quanh Khe Sanh. Như vậy, cộng quân dùng chiến thuật tầm ăn dâu rất hiệu quả dù bị thiệt quân nặng nề, lại có bổ sung kịp thời, dần dần quân CS như tầm ăn dâu, siết chặt vòng vây, pháo kích tối đa ngày đêm gây tâm lý sợ hãi bất an cho quân trú phòng Mỹ và cũng là sức ép hiệu quả đến chính trường, dư luận quần chúng ở chính quốc Hoa Kỳ.

TỔNG KẾT:

* CSBV chiếm được Khe Sanh cũng mất gần 6 tháng và Điện Biên Phủ thất thủ trong vòng chưa được 2 tháng (từ 13.3 đến 7.5.1954).

* Quân Pháp để thất thủ Điện Biên Phủ ngày 7.5.1954, đưa đến Pháp ký kết được Hiệp Định Genève tại Thụy Sĩ ngày 20.7.1954, chia đôi đất nước Việt Nam - Pháp rút quân về nước...

* Quân Mỹ để mất Khe Sanh ngày 9.7.1968, cũng đưa đến hậu quả còn tệ hại hơn, dù thời gian chậm lâu hơn, hậu quả mất nước VNCH về CSBV phải đến 7 năm sau - 1975.

(H: Khe Sanh - trên và ĐBP)

Nếu tính đến ngày Mỹ ký được Hiệp Định Paris với cộng sản Bắc Việt - ngày 27.1.1973, kể từ sau khi mất Khe Sanh 9.7.1968 - gần 5 năm do tinh thần chiến đấu chống CSBV của quân dân Miền Nam vững mạnh. Mãi 2 năm sau nữa khi có Hiệp Định Paris mới mất toàn thể đất nước Việt Nam Cộng Hòa ngày 30.4.1975.

Theo tài liệu, Khe Sanh Combat Base bao gồm luôn Trại Lực Lượng Đặc Biệt Làng Vei và tiền đồn - Trại Lực Lượng Đặc Biệt của Hoàng Gia Lào Ban Houei Sane, làng Khe Sanh cách Khe Sanh Combat Base 3 km... Đến ngày 9.7.1968 cộng quân hoàn toàn làm chủ căn cứ chiến lược Khe Sanh. Quân trú phòng đã di tản chiến thuật, rút hết ra khỏi Khe Sanh trước đó 4 ngày - ngày 5.7, mãi đến ngày 9.7.1968, cộng quân mới vào chiếm căn cứ chiến lược này, chúng dựng cờ tại sân bay Ta Con (Khe Sanh). Cộng quân không ngờ quân Mỹ rút chạy khỏi địa ngục trần gian Khe Sanh quá nhanh. Với trận đánh khốc liệt dai dẳng như gần 6 tháng và số tử vong cao như trong lịch sử chiến tranh Việt Nam mà quân Mỹ đã gặp phải tại Khe Sanh Combat Base. Quân Mỹ ném trên 100,000 tấn bom, tương đương với khối lượng chất nổ, gấp 5 lần quả bom nguyên tử Mỹ thả xuống Hiroshima năm 1945. Trung bình mỗi ngày, không lực Mỹ ném 1,300 tấn bom lên trên 20,000 cộng quân bao vây Khe Sanh, trung bình mỗi tên cán binh CS lãnh 5 tấn bom. Quân Mỹ phải sử dụng các pháo đài bay từ xa và chiến đấu cơ trên các hàng không mẫu hạm đến trợ chiến. Số lượng đạn pháo binh của quân Mỹ bắn lên các đồi núi chung quanh căn cứ Khe Sanh 158,000 quả pháo. Như vậy, đạn pháo rơi trên đầu mỗi cộng quân, lãnh đủ 8

quả. Quân tham chiến trực tiếp và trừ bị của Mỹ lên đến con số 45 ngàn quân với các đơn vị thiện chiến sừng sỏ như Thủy Quân Lục Chiến, Không Kỳ (airmobile)...

Các nhà báo và các nhà quan sát thời cuộc so sánh trận chiến khốc liệt tại Cù Đĩnh chiến lược Khe Sanh, như là một Điện Biên Phủ thứ 2. Việt Minh (CSBV) đã chiến thắng quân viễn chinh Pháp năm 1954 tại lòng chảo Điện Biên Phủ, đi đến ký kết Hiệp Ước Đình Chiến Quốc Tế tại Genève-Thụy Sĩ ngày 20.7.1954, kết thúc chiến tranh Đông Dương (Việt - Miên - Lào). Căn cứ chiến lược Khe Sanh, năm 1968, không bị thất thủ như căn cứ chiến lược ở khu lòng chảo Điện Biên Phủ, năm 1954. Vì không lực của Quân đội Mỹ là một không lực hùng mạnh vĩ đại nhất thế giới. Nhưng, CSBV cũng đạt được quyết tâm chiếm được Khe Sanh dù phải trả giá đắt. Quân Mỹ muốn rút ra khỏi Khe Sanh phải sử dụng kế hoạch di tản chiến thuật và thành công, không bị thất thủ nhục nhã như quân Pháp tại Điện Biên Phủ, 1954. Từ sự thua chạy, bỏ ngõ Căn Cứ Khe Sanh, Mỹ cũng kết thúc chiến tranh Việt Nam bằng Hiệp Định Paris năm 1973 và 2 năm sau, CSBV đã cưỡng chiếm cho bằng được Miền Nam VN năm 1975, CSBV đã trắng trợn xé bỏ HĐ Paris. Chính Tổng Thống Mỹ Lyndon Johnson ra lệnh cho các cấp chỉ huy quân sự phải giữ căn cứ chiến lược Khe Sanh bằng mọi giá - **President Lyndon Johnson's order to hold the base of Khe Sanh at all costs** và Tổng Thống không muốn cứ điểm Khe Sanh Combat Base trở thành một Điện Biên Phủ như của quân Pháp bị thất thủ năm 1954 - **Khe Sanh not to be American Dien Bien Phu.**

(H: Tổng Thống Lyndon Johnson - Cố Vấn An Ninh Quốc Gia Walt W. Restow đang xem phóng đồ Khe Sanh Combat Base).

Cứ điểm chiến lược Khe Sanh vô cùng quan yếu vì thất thủ Khe Sanh sẽ mất cả một vùng phòng ngự giới tuyến, đưa đến mất Vùng I & II Chiến Thuật, kéo theo mất cả lãnh thổ VNCH. Điều này xảy ra y chang như quân viễn chinh Pháp mất Điện Biên Phủ năm 1954, chỉ 2 tháng sau chính phủ Pháp ký Hiệp Định Genève 20.7.1954, mất cả 3 nước Đông Dương (Việt Miên Lào). Năm 1968, quân Mỹ để mất Khe Sanh, còn

kéo dài được 7 năm hay sau 2 năm ký Hiệp Định Paris, năm 1973 mới mất cả Miền Nam Việt Nam ngày 30.4.1975.

HÀNG RÀO ĐIỆN TỬ MCNAMARA BỊ VỠ- Từ bên này bờ sông Bến Hải thuộc lãnh thổ VNCH, quân Mỹ đã thiết đặt một hệ thống phòng thủ chiến lược vô cùng tốn kém bằng các căn cứ hỏa lực lớn nhỏ và nhiều Trại Lực Lượng Đặc Biệt nhằm áng ngữ, ngăn chặn, triệt tiêu đường xâm nhập của cộng quân từ Bắc vào Nam. Với các căn cứ hỏa lực hoặc Trại LLDB: Bradley - Goodman - Airborne - Pepper - Eagle's Net - Georgia - Berchterga - A Lưới - Tà Bạt - Hamburger Hill - A Shau - Lang Vei... thuộc lãnh thổ Vùng I Chiến Thuật. Hệ thống phòng ngự này được nối tiếp chạy xuống miền Nam, dọc theo dãy Trường Sơn cho đến Vùng II với hàng bao nhiêu căn cứ hỏa lực, trại LLDB khác: Ia Drang - Pleime - Đức Cơ - Ben Het - Chu Pong - Chu Pao - Dakto - Daksut... đến Vùng III Chiến Thuật dọc theo biên giới Việt Miên và kéo dài qua các tỉnh miền Tây: Kiến Tường, Kiến Phong, Châu Đốc cho đến Hà Tiên (tỉnh Kiên Giang) thuộc Vùng IV Chiến Thuật.

Với những dụng cụ điện tử mới phát minh của quân Mỹ được phi cơ thả xuống, hoặc nguy trang cài đặt khắp vùng phi quân sự, đường mòn Hồ Chí Minh, dọc theo biên giới Việt Lào...nhằm phát hiện sự di chuyển của cộng quân trên đường xâm nhập miền Nam. Tất cả những phương tiện điện tử tình báo và hệ thống căn cứ hỏa lực và

các trại LLDB tạo thành một chuỗi mắc xích đều khắp như là một hàng rào điện tử chiến lược do kế sách của ông Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ McNamara nghĩ ra.

Nhưng, kế hoạch thiết đặt hàng rào điện tử McNamara không còn hữu hiệu khi quân CSBV ồ ạt xâm nhập đều khắp, chiếm được hàng loạt các cứ điểm quân sự của Mỹ hoặc bị áp lực nặng của CSBV, các căn cứ hỏa lực này hay Trại LLDB phải di tản chiến thuật, bỏ ngõ vùng địa đầu giới tuyến. Như vậy, kế hoạch thiết đặt hàng rào điện tử McNamara hoàn toàn thất bại - **termination of McNamara line**, từ sau ngày thất thủ tiền đồn - Trại Lực Lượng Đặc Biệt A Shau và mất Khe Sanh vào quân CSBV, là tiền đề của sự phòng ngự kiên cố ở vùng địa đầu giới tuyến bị phá vỡ.

Quân Mỹ lại có kế hoạch Việt Nam Hóa Chiến Tranh và rút khỏi Việt Nam thông qua Hiệp Định Paris 1973.

Điều trớ trêu, chính Mỹ tự ý đưa đại quân đến đánh giúp Việt Nam, nay "bỏ của chạy lấy người" mà còn nhẫn tâm cắt mọi viện trợ đưa đến sự kết thúc bi thảm, mất hoàn toàn lãnh thổ miền Nam và chánh thể VNCH vào tay CSBV từ ngày 30.4.1975.

CẤP CHỈ HUY CHIẾN TRƯỜNG KHE SANH: MỸ & CỘNG SẢN BẮC VIỆT

Một điều quan trọng, người Việt quốc gia cần lưu ý, từ năm 1965, quân Mỹ ồ ạt vào Miền Nam VN cũng là thời điểm mà quân Mỹ có đầu óc "kẻ cả", các trận đánh lớn nhỏ hay các tiền đồn, căn cứ hỏa lực, cứ điểm chiến thuật, chiến lược, hệ thống Trại LLDB, ở các Vùng Chiến Thuật đều do Mỹ chỉ huy. Điều dễ hiểu, đây là những vùng quan yếu, hiểm trở nhứt và suốt con đường mòn HCM - con đường xâm nhập chính của quân CSBV, quân Mỹ cậy vào phương tiện tối ưu của họ về không lực và vũ khí tối tân, cho nên những căn cứ LLDB đều do họ tự ý xây dựng, cũng như quân trú phòng hoàn toàn do quân Mỹ đảm trách. Cứ điểm chiến lược Khe Sanh có kết hợp với QLVNCH cùng trú phòng (1 Tiểu đoàn BĐQ), cũng có hình thức tượng trưng vì cấp chỉ huy chiến trường và chiến lược tổng quát đều do Bộ Tư Lệnh quân Mỹ ở Việt Nam hoạch định chỉ đạo. Với 2 vị Tổng Tư Lệnh quân Mỹ tại chiến trường Việt Nam, khi có kế hoạch thiết lập cứ điểm chiến lược Khe Sanh dưới thời Đại Tướng Creighton Abrams và khi cuộc chiến tại cứ điểm Khe Sanh nổ lớn với mấy chục ngàn quân CSBV bao vây gần và xa đều dưới thời tân Tổng Tư Lệnh quân Mỹ tại chiến trường VN - Đại Tướng Williams Westmoreland. Trực tiếp chỉ huy chiến đấu tại cứ điểm Khe Sanh - Tư Lệnh chiến trường Khe Sanh Combat Base: Thiếu Tướng Tư Lệnh Sư Đoàn 3 Thủy Quân Lục Chiến David E. Lownds và cấp chỉ huy các đơn vị Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ: Đại Tá Rathvon M. Tompkins.

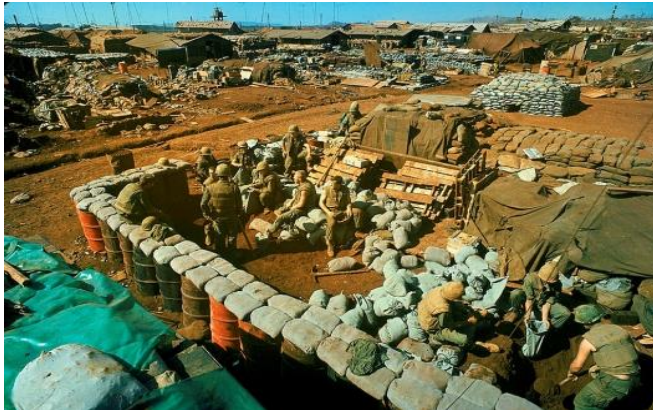
Về phía địch - cộng sản Bắc Việt với Đại tướng Võ Nguyên Giáp cùng với Quân Ủy Trung Ương lãnh đạo chỉ huy tổng quát và 2 Tư Lệnh chiến trường, về quân sự Trần Quý Hải, về chính trị Lê Quang Đạo cùng với 4 sư đoàn chính quy của CSBV...

TƯƠNG QUAN LỰC LƯỢNG TRÚ PHÒNG KHE SANH & QUÂN CHÍNH QUY CỘNG SẢN BẮC VIỆT

Lực lượng trú phòng Khe Sanh Combat Base, chủ yếu là Sư đoàn 3 Thủy Quân Lục Chiến Mỹ với 6 ngàn quân - 1 Tiểu đoàn Biệt Động Quân QLVNCH - 1 Trại LLDB lớn - Phòng thủ vòng ngoài có Trại LLDB Lang Vei, Trại LLDB của quân Hoàng Gia Lào Ban Houei Sane, các tiền đồn nhỏ... Nhiều đơn vị yểm trợ trực tiếp cho Khe Sanh: đơn vị III MAF (III Marine Amphibious Force) - Sư Đoàn I Không Kỳ (1st Cavalary Division) - US Seventh Air Force - nhiều đơn vị khác và toàn thể SĐ 3 TQLC Mỹ cùng tham chiến. Các cuộc hành quân giải tỏa áp lực địch đang siết chặt vòng vây cứ điểm Khe Sanh, ít nhứt có 4 cuộc hành quân lớn nối tiếp nhau:

- 1 - Scotland I, diễn ra từ ngày 1.11.1967 đến ngày 31.3.1968
- 2 - Cuộc hành quân Pegasus, từ 1 đến 14 tháng 4 năm 1968, quân Mỹ có số tử vong khá cao với
730 chết, 2,642 bị thương và 7 mất tích.
- 3 - Cuộc hành quân Scotland II, từ 15.4 đến 7.6 năm 1968, quân Mỹ cũng tổn thất khá cao với
485 chết, 2,396 bị thương.

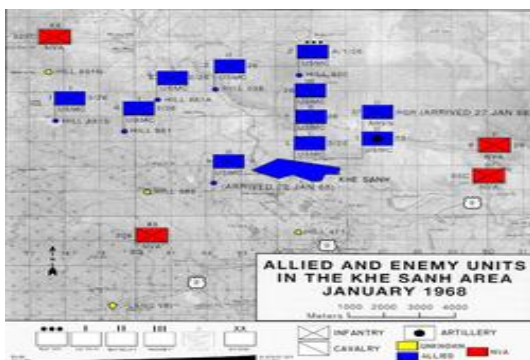
4 - Cuộc hành quân cuối cùng được gọi là cuộc hành quân Final Evacuation - cuộc hành quân di tản, có tên là cuộc hành quân Charlie, từ 19.6 - 5.7.1968 có 11 TQLC Mỹ chết và hàng chục bị thương.

(H: Khe Sanh Combat Base)

Quan điểm chiến lược của Mỹ muốn biến cứ điểm Khe Sanh - Khe Sanh Combat Base thành một US Marine Corp, chỉ huy, điều phối các căn cứ hỏa lực và các Trại LLDB vào một hệ thống chiến đấu chung bảo vệ vùng giới tuyến và Khe Sanh Combat Base là cứ điểm đầu não. Với khái niệm đặt tầm quan trọng chiến lược vào cứ điểm Khe Sanh, từ mùa hè năm 1967 kéo dài cho hết thu và đông với nhiều cuộc hành quân lớn nhỏ tìm diệt địch và phá hủy sào huyệt, lán trại nuôi dưỡng quân, huấn luyện và hậu cần của CSBV. Đặc biệt, cuộc hành quân quy mô không tập (do US Air Force với nhiều pháo đài bay B52) chủ động như thác đổ, được đặt tên là cuộc hành quân Niagara (tên 1 cái thác nổi tiếng hút thế giới, giữa New York và Toronto, Canada). Cuộc hành quân này, đội hàng chục tấn bom, dọn quang khu vực quanh Khe Sanh để các lực lượng bộ chiến, như là công binh lo xây dựng doanh trại, phi trường, kho tàng tiếp liệu, vòng rào kiên cố phòng thủ...và các đơn vị lo thiết đặt các công sự chiến đấu, giao thông hào, các ụ pháo binh, các ụ bảo vệ phi cơ...

Về lực lượng của cộng sản Bắc Việt đưa vào chiến trường Khe Sanh với 4 Sư đoàn chính quy thiện chiến: 304 - 320 - 324 - 325 - Trung đoàn 270 độc lập - 5 Trung đoàn pháo (16 - 45 - 84 - 204 - 675) với 212 khẩu pháo các loại: 152 ly - 130 ly -

105 ly - 100 ly và các dàn phóng hỏa tiễn (122 ly...). Một điều lưu ý, đại bác 130 ly của CSBV rất thông dụng, di chuyển tương đối không cồng kềnh như pháo 155 ly và 105 ly của Mỹ. (Pháo 130 ly của quân CSBV có tầm bắn xa đến 19 miles, trong khi đó, đại bác 105 ly bắn xa được 9 miles và đại bác 155 ly bắn xa được 14.6 miles) - 1 Trung đoàn công binh + 1 Tiểu đoàn công binh độc lập - 1 tiểu đoàn truyền tin,

quân y... và còn nhiều đơn vị địa phương khác cùng trợ chiến vào chiến dịch đánh chiếm căn cứ chiến lược Khe Sanh.

Cuộc phòng ngự chiến tuyến - căn cứ chiến lược Khe Sanh, Tổng Thống Mỹ Lyndon Johnson chỉ thị không để Khe Sanh Combat Base trở thành (not to be American Dien Bien Phu) như cuộc bao vây Điện Biên Phủ 1954 mà quân viễn chinh Pháp đã thất thủ - Như chúng ta biết, dưới những con mắt có tầm nhìn chiến thuật chiến lược của cấp chỉ huy chiến trường và các nhà quân sự lỗi lạc của Mỹ từ chính quốc cho đến đang hiện diện ở Việt Nam, đã được đúc kết báo cáo điều nghiên kỹ càng. Và trình lên Bộ Quốc Phòng cũng như chính phủ (Tòa Bạch Ốc) chuẩn thuận, họ mới có ngân sách thực hiện kế hoạch chiến lược quy mô này.

Muốn phòng thủ vững chắc vùng giới tuyến của VNCH phải tốn ngân sách hàng nhiều tỷ Mỹ Kim. Vì vậy, đích thân các cấp lãnh đạo cao nhất của Ngũ Giác Đài với Đại Tướng Chủ Tịch Ủy Ban Tham Mưu Liên Quân (Tổng Tham Mưu Trưởng), Bộ Trưởng Quốc Phòng và nhiều phái đoàn cao cấp Mỹ đến VN kinh lý, quan sát tại chỗ để trình với Quốc Hội chuẩn thuận. Và đưa đến sự bố trí hệ thống phòng thủ chiến lược nhiều tốn phí này, gọi là "Hàng Rào Điện Tử McNamara" được thiết đặt khắp sát vùng phi quân sự. Hệ thống phòng ngự báo động này còn kéo dài xuống hướng Nam qua QL 546 - 547 & 548, biên giới Việt Lào và đường mòn Hồ Chí Minh dọc theo dãy Trường Sơn...

Sự phòng thủ chiến lược vùng giới tuyến vô cùng quan yếu đối với sự bảo toàn lãnh thổ và chính thể VNCH, nếu để mất vùng lãnh thổ này, cộng sản BV tha hồ, tự do xâm nhập vào miền Nam Việt Nam.

MẤT KHE SANH - TIỀN ĐỀ MẤT CẢ MIỀN NAM VIỆT NAM

Mất Khe Sanh vào tay CSBV đưa đến toàn bộ hệ thống hàng rào điện tử của Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ Mc Namara tiêu vong. Báo chí Mỹ đã có nhận xét về sự kiện quân Mỹ để mất Khe Sanh như sau: ***It was the first time in the war (Vietnam) that the Americans abandoned a major combat base because of ennemy pressure.***

Vì áp lực quân sự của cộng sản quá mạnh, cấp chỉ huy CSBV không sợ thí quân, trong khi đó quân Mỹ "chết nhác" cứ dùng phi pháo kể cả pháo đài bay B52, thay thế bộ chiến, trút hàng trăm ngàn tấn bom và sử dụng trên 150 ngàn quả đạn pháo cày nát chung quanh Khe Sanh. Quân CSBV chui rút dưới hầm hố kiên cố, giao thông hào tránh bom, pháo, chúng còn sống chiến đấu và chiến thắng dù cũng phải trả giá đắt. Nhận xét này của các nhà báo Mỹ nói lên sự thất bại của quân Mỹ đã rút chạy khỏi Khe Sanh Combat Base, nhằm bảo toàn sinh mạng của lính Mỹ và phó mặc cuộc chiến xoay chuyển sự chiến thắng cho địch quân trong tương lai...

Kế hoạch di tản chiến thuật Khe Sanh được áp dụng như cách bảo toàn sanh mạng 6 ngàn quân TQLC Mỹ tinh nhuệ bằng cách "bỏ của chạy lấy người". ***Cách thua chạy của quân Mỹ ra khỏi Khe Sanh cũng gây sốc cấp chỉ huy, lấm chũa cay, nhục nhã cho đạo quân hùng mạnh nhất thế giới phải bị thua cuộc đạo quân giết râu nỏ cối.***

KẾ HOẠCH DI TẢN CHIẾN THUẬT

Cấp chỉ huy chiến trường của quân cộng sản BV có kế hoạch siết chặt vòng vây cứ điểm chiến lược Khe Sanh với chiến thuật tầm ăn dâu. Cộng quân nhận lệnh của Bộ Chánh Trị và Quân Ủy Trung Ương bằng mọi giá phải chiếm cho bằng được cứ điểm chiến lược này. Chiếm được Khe Sanh cũng là trận chiến thắng bản lề, quyết định thắng lợi chung cuộc tại chiến trường Miền Nam Việt Nam. Bên phía Mỹ lãnh đạo cuộc chiến VN, cũng có nhận định tương tự như vậy, cho nên Tổng Thống Mỹ Lyndon Johnson ra lệnh cũng phải bảo vệ Khe Sanh Combat Base bằng mọi giá: **President Lyndon Johnson agreed with Gen. Westmoreland's argument that base should be held at all costs.** Chính Tổng Thống Lyndon Johnson cũng khẳng định là ông không muốn cứ điểm chiến lược Khe Sanh trở thành một "American Dien Bien Phu". Cứ điểm chiến lược khu lòng chảo Điện Biên Phủ năm 1954, quân Việt Minh (CSBV) đánh chiếm được cũng do Đại Tướng Võ Nguyên Giáp làm Tổng Chỉ Huy luôn có mặt tại chiến trường. Còn cứ điểm chiến lược Khe Sanh, năm 1968, cũng do sự chỉ đạo của Tướng Giáp từ Hà Nội, ra lệnh các đơn vị bao vây phải bằng mọi giá đánh chiếm cho bằng được Khe Sanh để thực hiện ý đồ của Bộ Chánh Trị CSVN chiếm cả Miền Nam Việt Nam.

(H: Cảnh quân Mỹ di tản chiến thuật ở Khe Sanh).

Kế hoạch tăng viện quân trong lúc cộng quân pháo kích liên tục rất nguy hiểm, không an toàn. Hơn nữa, cứ điểm Khe Sanh lại không đủ rộng để tiếp nhận thêm quân với bộ phận tiếp liệu của Mỹ kèn càng. Kế hoạch sử dụng vũ khí giết người hàng loạt như vũ khí nguyên tử chiến thuật (không phải dùng bom nguyên tử như ở Hiroshima và Nagasaki - Nhật, năm 1945), hay dùng vũ khí hóa học cũng bị Tòa Bạch Ốc không chấp thuận. Không lẽ để cho Khe Sanh Combat Base bị nướng - thất thủ như Điện Biên Phủ của Pháp năm 1954. Điều này không thể để xảy ra vì danh dự tối thượng của nước Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ - đại siêu cường quốc số 1 thế giới với một quân đội hùng mạnh và vĩ đại nhất thế giới lại để bị thua 1 quân đội nghèo nàn phương tiện chiến đấu, gọi là bộ đội "nón cối dế râu" và dùng sức người là chính. Ai cũng biết, cộng quân với trang bị vũ khí kém cỏi, phương tiện chiến tranh thiếu thốn. Nhưng, cộng quân lại có ý chí quyết chiến thắng hay là sự thúc ép, bắt buộc của đảng cộng sản, của cấp chỉ huy phải liều chết để chiến thắng với mọi giá.

Tinh thần quyết chiến tử thủ của quân viễn chinh Pháp trước kia không có, đưa đến thất thủ Điện Biên Phủ nhục nhã. Toàn thể quân trú phòng 11,721 người (kể cả bị thương) còn sống sót và Thiếu Tướng Tư Lệnh Cứ Địch chiến lược Điện Biên Phủ Christian De Castries cùng Bộ Tham Mưu của ông đều bị Việt Minh cộng sản bắt làm tù binh. Nay, ở Khe Sanh, quân Mỹ cũng đang đi vào con đường đó của Pháp dù đội quân Mỹ tinh nhuệ hơn nhiều so với quân Pháp năm xưa, cộng với vũ khí và phương tiện chiến đấu siêu việt. Nhưng, quân Mỹ là đội quân của giới đại tư bản nhà giàu, giới cậu, luôn quý trọng sanh mạng (chết nhác), không dám liều chết như cộng quân nên phải tính kế "dĩ đạo vi thượng sách" rút lui "bỏ của chạy lấy người". Miễn sao, quân Mỹ ra khỏi cứ điểm chiến lược Khe Sanh gọi là "di tản chiến thuật" để bảo toàn sanh mạng của quân trú phòng.

(H: Cảnh đổ nát tại chiến trường Điện Biên Phủ).

Đây, cũng là một kế sách hay nhưng quá nhục đối với quân Mỹ hùng mạnh nhất thế giới. Với cuộc hành quân Charlie từ 19.6 đến 5.7.1968 chủ đích rút bỏ Khe Sanh, thiết lập cầu không vận để đưa toàn thể quân trú phòng về 2 sân bay Phú Bài - Huế và Đà Nẵng.

Kế hoạch di tản thành công, an toàn là nhờ các pháo đài bay chiến lược B52 dội bom tối đa để không cho CSBV có cơ hội ngóc đầu bắn pháo ngăn cản các đợt triệt thoái - di tản chiến thuật - bằng phi cơ C123 - C130 và máy bay vận tải khác....

SO SÁNH CỨ ĐIỆM CHIẾN LƯỢC KHE SANH 1968 & ĐIỆN PHỦ PHỦ 1954

Hai cứ điểm Khe Sanh năm 1968 và Điện Biên Phủ 1954 có nhiều điểm tương đồng và cũng có những điểm dị biệt nhỏ:

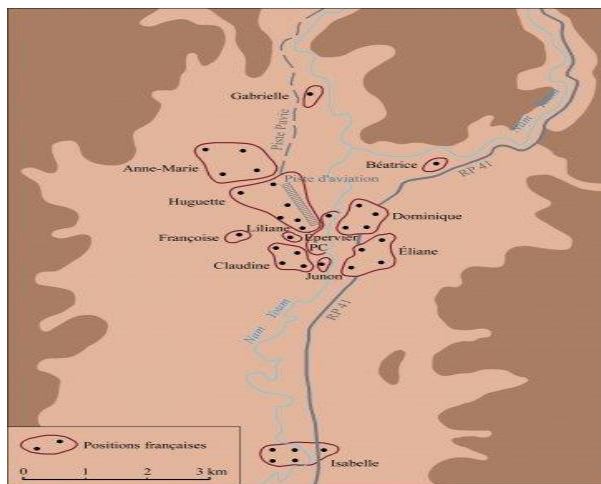

(H: Việt Minh cộng sản chiếm Điện Biên Phủ ngày 7.5.1954).

* - Khi Đại Tướng De Lattre De Tassigny Tổng Tư Lệnh Quân Viễn Chinh Pháp ở Đông Dương chưa qua đời, ông cũng có ý tưởng thành lập 1 cứ điểm lớn ở vùng sơn cước, thượng du miền Bắc để "dụ", thu hút quân Việt Minh cộng sản đến bao vây để quân Pháp dùng phương tiện chiến tranh vượt trội hơn cộng quân như không quân và pháo binh để "diệt gọn".

Khi Đại Tướng Henri Navarre thay thế De Lattre de Tassigny, ông đã thực hiện kế hoạch xây dựng một tập đoàn cứ điểm tại lòng chảo Điện Biên Phủ với 2 mục tiêu: thứ nhất, thu hút cộng quân đến chiến trường quân Pháp chọn sẵn như là giảng bài để dễ tiêu diệt. Mục tiêu 2 là giải tỏa được áp lực địch vì VMCS (Việt Minh cộng sản) quyết đánh chiếm vùng Luang Prabang - Thủ Đô Lào và các tỉnh miền thượng du Bắc Việt.

Đúng với tiên đoán của Pháp, quân VMCS lập tức bị thu hút, đưa đại quân đến bao vây khi cứ điểm chiến lược Điện Biên Phủ đang ở ạt đưa quân tới bố phòng. Hướng Bắc với tiền đồn Gabrielle, hướng Nam - Isabelle, Tây Bắc - Anne Marie & Huguette, Đông Bắc - Beatrice & Dominique, Đông - Eliane, Tây - Francoise & Liliane, Tây Nam - Claudine & Junon, Bộ Chỉ Huy - PC ở Trung Tâm, cạnh sông Nậm Rốn.

(H: Căn Cứ Điện Biên Phủ).

Tại vùng Khe Sanh, CSBV có kế hoạch dùng nơi này thu hút sự chú ý của quân Mỹ khi cộng quân lợi dụng hưu chiến Tết Mậu Thân - năm 1968 mở chiến dịch Tổng Công Kích & Tổng Nổi Dậy Tết Mậu Thân - 1968 tại nhiều tỉnh thành quan trọng của VNCH. Vì vậy, cộng quân cũng đã chuẩn bị địa thế kỹ lưỡng vùng

thung lũng Khe Sanh nhằm giấu ém quân, lương thực, vũ khí... Chúng đã bí mật thực hiện trước vô số hầm hố, địa đạo trong rừng sâu, hóc núi mà chưa bị tình báo Mỹ khám phá. Nhờ thế cộng quân dù bị dội hàng trăm ngàn tấn bom và bị 158,000 quả đạn pháo mà chúng vẫn còn khả năng chiến đấu, dù có bị thiệt hại nặng, sẽ được bổ sung ngay, không bị tiêu diệt như 1 số cấp chỉ quân Mỹ tiên đoán. Quấy phá và đánh chiếm cứ điểm Khe Sanh với bất cứ giá nào vì chúng có kế hoạch dương đông kích tây, yểm trợ cho các đơn vị trong chiến dịch Tổng Tấn Công và Tổng Nổi Dậy Tết Mậu Thân đánh vào hơn 100 thành phố, tỉnh lỵ, quận lỵ trên khắp Miền Nam VN... vào dịp hưu chiến Tết Mậu Thân 1968.

Với mục đích chính trị của cộng sản Bắc Việt, chiến dịch Tết Mậu Thân 1968, CSBV còn đánh động tâm lý phản chiến của nhiều người dân Mỹ tại chính quốc. CSBV dùng chiến thuật dương đông kích tây nhằm thu hút các giới chức cao cấp Mỹ và VNCH chú tâm vào mục tiêu Khe Sanh, mà sao lãng phòng vệ ở vùng khác, nhứt là nội thành. Không những mở mặt trận đánh lớn ở Khe Sanh, CSBV cùng lúc còn đánh nhiều nơi ở Vùng I, nhiều tiền đồn, thị xã của Kontum, Pleiku ở Vùng II Chiến Thuật, kể cả Bình Long, Phước Long của Vùng III và vùng biên giới Việt Miên của Vùng IV Chiến Thuật.

Hơn nữa, cứ điểm chiến lược Khe Sanh được thiết lập, quân Mỹ cũng nhằm đương đầu với kế sách CSBV tấn chiếm các tiền đồn vùng địa đầu giới tuyến và đưa quân xâm nhập đánh chiếm các chiến trường khác.

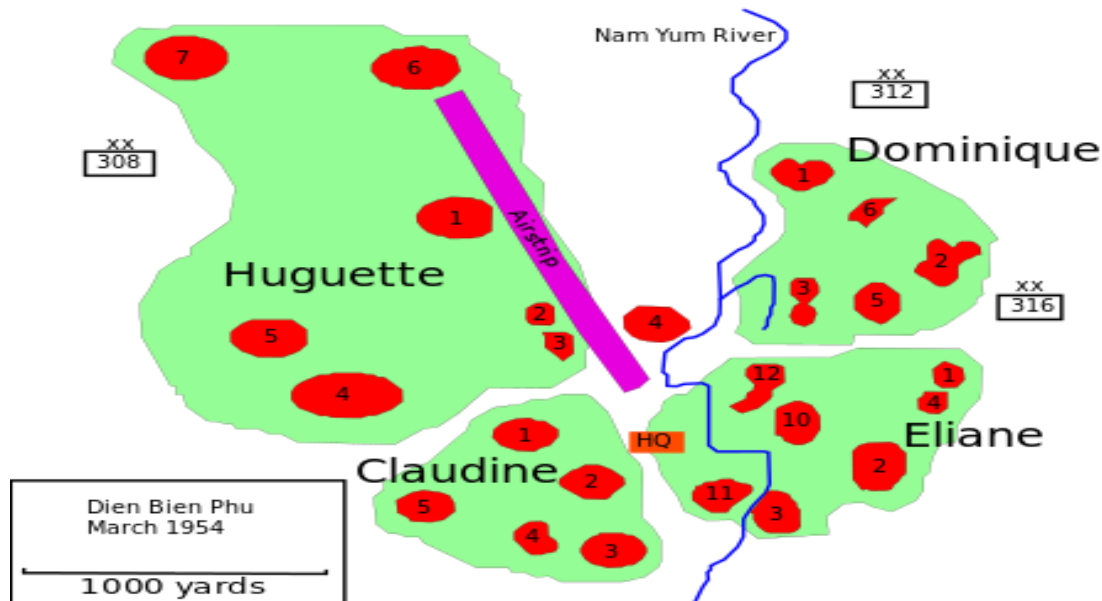
CSBV chuẩn bị kỹ càng địa thế vùng thung lũng Khe Sanh trước khi quân Mỹ đến.

(H: Tướng De Castries và tất cả Bộ Chỉ Huy đầu hàng và bị bắt làm tù binh hơn 11 ngàn).

Cộng sản chuyên quân và tiếp liệu bằng xe molotova qua Nam Lào đến đường số 9 và len lỏi vào rừng núi di chuyển quân đến thung lũng Khe Sanh vừa nhanh vừa gọn. Chúng ta còn nhớ, chiến trường Điện Biên Phủ, cộng quân đã phải sử dụng đến

230,000 dân công dùng xe đạp thô thay cho ô tô, vận chuyển mọi tiếp liệu từ xa đến qua các đèo núi hiểm trở chập chùng...

Cấp chỉ huy cao nhất ở Điện Biên Phủ của Pháp là Đại Tá Christian de Castries và 5 Trung Tá: André Trancart - Tiles Gucher - Pierre Langlais - André Lalande - Charles Piroth... Bên phía Việt minh cộng sản với Võ Nguyên Giáp - Hoàng Văn Thái - Lê Trọng Tấn - Chu Huy Mân - Vương Thừa Vũ - Hoàng Minh Thảo - Lê Quảng Ba - Song Hào...

Để kích động tinh thần cấp chỉ huy và quân nhân các cấp đang chiến đấu gian khổ tại mặt trận Điện Biên Phủ, gần như tất cả chiến sĩ đều được thăng 1 cấp. Đại Tá De Castries được vinh thăng tại mặt trận lên Thiếu Tướng mà phải thả dù "lon" 1 cặp 2 sao xuống (Pháp không có tướng 1 sao như Mỹ) và quyết định thăng thưởng của De Castries cũng như 5 Trung Tá lên Đại Tá và nhiều cấp khác... Ngoài ra, quân Pháp còn thả dù thức ăn, rượu sâm banh để tổ chức rửa lon và tiệc ăn mừng thăng cấp. Địa thế Điện Biên Phủ là một khu lòng chảo, tương đối bằng phẳng có dân cư sinh sống, dài 15 cây số, ngang 5 cây số, có 2 sân bay và có con sông Nậm Rốn chạy giữa thung lũng suốt chiều dọc. Pháp bố trí 5 khu phòng thủ chính, Đông Tây Nam Bắc và khu Trung tâm (PC) - Bộ Chỉ Huy của cứ điểm Điện Biên Phủ ở khu trung tâm, có 1 đại đội xe tăng 18 tấn - Chaffee của Mỹ và thiết giáp. Một đội máy bay 14 chiếc (7 khu trục, 6 liên lạc L.19 và 1 trực thăng), 1 đội xe vận tải 200 xe 10 bánh GMC và các loại xe nhỏ khác... Ngoài ra, cứ điểm Điện Biên Phủ có 2 tiểu đoàn pháo binh 105 ly (24 khẩu và có thêm 4 khẩu 155 ly), 2 đại đội súng cối 120 ly (20 khẩu), 1 tiểu đoàn công binh, 1 tiểu đoàn quân y... Trong khi đó cứ điểm chiến lược Khe Sanh nằm trên đồi, địa thế chật hẹp, dài chừng vài cây số và chiều ngang còn hẹp hơn, chỉ

có 1 phi trường Ta Con và có nhiều tiền đồn, các Trại Lực Lượng Đặc Biệt ở ngoại vi, gần Khe Sanh.

Quân Pháp sử dụng 4,000 tấn bom với các phi cơ cánh quạt cổ lỗ xỉ của thế chiến 2 do Mỹ viện trợ. Tại Khe Sanh, Mỹ sử dụng trên 1 trăm ngàn tấn bom với các pháo đài bay khổng lồ chiến lược B52 và chiến đấu cơ phản lực, tối tân, xuất phát từ các căn cứ không quân chiến lược: Guam - Okinawa - Thái Lan...

Được biết, lúc bấy giờ, sau Đệ Nhị Thế Chiến, quân và dân Pháp còn nghèo vì nước Pháp bị quân Đức chiếm đóng, cho nên hầu hết quân trang, quân dụng, vũ khí, đạn dược, máy bay, chiến xa, chiến hạm kể cả tiền bạc, quân Pháp phải xin Hoa Kỳ cung cấp, viện trợ khoảng 80% chiến phí. Tại chiến trường Điện Biên Phủ có sự tiếp giúp của 37 phi công Mỹ và có 2 phi công Mỹ hy sinh. Bên đối phương, CSBV (hay VMCS) cũng có nhiều cố vấn Tàu cộng và Liên Xô đến trợ chiến cũng như viện trợ tối đa súng đạn...

* - Tính từ ngày chiến trường Điện Biên Phủ bùng nổ, 13.3.54 đến 7.5.1954 là ngày Điện Biên Phủ kéo cờ trắng đầu hàng, quân Pháp còn sống sót 11,721 (kể cả thương binh) và toàn thể Bộ Chỉ Huy của Tướng De Castries đều bị bắt làm tù binh, trong đó có gần 1 ngàn chiến sĩ Quân Đội Quốc Gia VN cùng chung số phận.

Các nhà báo và các nhà quan sát thời cuộc **so sánh trận chiến khốc liệt tại Cú Điểm chiến lược Khe Sanh - Khe Sanh Combat Base, như là một Điện Biên Phủ thứ 2.** Việt Minh (CSBV) đã chiến thắng quân viễn chinh Pháp năm 1954 tại lòng chảo Điện Biên Phủ, đi đến ký kết Hiệp Ước Đình Chiến Quốc Tế tại Genève -Thụy Sĩ ngày 20.7.1954, kết thúc chiến tranh Đông Dương (Việt - Miên - Lào).

Căn cứ chiến lược Khe Sanh, năm 1968, không bị thất thủ như căn cứ chiến lược ở khu lòng chảo Điện Biên Phủ, năm 1954. Vì không lực của Quân đội Mỹ là một không lực hùng mạnh vĩ đại nhất thế giới, ngăn chặn được chiến thuật biển người cố hữu của quân cộng sản ở mọi nơi như trận chiến Cao Ly, năm 1950 - 1953, CSVN đã thành công. Nhưng, CSBV cũng đạt được quyết tâm chiếm được Khe Sanh dù phải trả giá đắt, vì quân Mỹ sử dụng kế hoạch di tản chiến thuật thành công, không bị thất thủ nhục nhã như Pháp năm 1954. Từ sự bỏ ngõ Căn Cứ Khe Sanh, Mỹ cũng kết thúc chiến tranh Việt Nam bằng Hiệp Định Quốc Tế Paris ký ngày 27.1.1973. Sau đó quân CSBV không thi hành, không tôn trọng chữ ký của họ, CSBV xé bỏ Hiệp Định Paris 1973, đưa róc toàn thể lực lượng quân chánh quy của chúng vào xâm lược Miền Nam VN, chính thể và lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa bị CSBV cưỡng chiếm từ ngày 30.4.1975.

Năm 1954, quân viễn chinh Pháp để thất thủ cứ điểm chiến lược Điện Biên Phủ ngày 7.5.1954 lúc Hội Nghị Quốc Tế Genève tại Thụy Sĩ đang bàn bạc sôi nổi đến hồi phải kết thúc hội nghị về chiến tranh Đông Dương mà quân Pháp đang sa lầy.

Quân Mỹ để mất cứ điểm chiến lược Khe Sanh 1968 cũng giống như Pháp thất thủ Điện Biên Phủ 1954, Mỹ cũng đạt được điều mà Mỹ muốn là "bỏ của chạy lấy người", hy sinh đồng minh VNCH làm quà cho CSBV nên Mỹ ký kết Hiệp Định Paris ngày 27.1.1973 "phủ tay" trách nhiệm ở chiến trường Việt Nam, rút hết quân về nước "trong danh dự" và nhận lại tất cả tù binh Mỹ bị CSBV bắt giữ.

Lịch sử phản bội đồng minh của Mỹ lại tái diễn, đang đến với đồng minh Kurds ở Trung Đông giúp Mỹ chống quân khủng bố quốc tế ISIS và cũng sẽ đến với Afghanistan?

Anh Phương Trần Văn Ngà

(viết dựa theo nhiều sách báo Mỹ - tháng 10.2019 - Đọc lại 20.12.2023)

Kính mời đọc thêm những bài/truyện khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/AnhPhuongTranVanNga.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9200 TÁC PHẨM